

3die Beslutning taget den Bestemmelse, at Valget fastsættes idetmindste 4 Dage, efterat Beslutningen om samme er tagen. Det forudsættes altsaa, at der skal tages en Beslutning af Thinget, forinden der strides til Valget. Jeg foreslaaer nu, at der tages en saadan Beslutning; naturligviis vil Valget ikke komme til at foregaae inden idetmindste de 4 Dage, der ere foreskrevne, ere forløbne efter Beslutningens Tagelse. Jeg skal derfor sætte paa Dagsordenen for næste Møde, at Thinget tager en saadan Beslutning.

Vi gaae dernæst over til Dagsordenen. Efter denne bliver først at foretage Forslag til Lov om Anlæg og Drift af Jernbaner i Kongeriget.*) Denne Sag er til 1ste Behandling. Jeg skal give den 7de Landsthingsmand for 6te Kreds (Moltke-Svitsfeldt) Ordet.

Moltke-Svitsfeldt: Naar jeg har begjæret Ordet, er det for at bringe den høitærede Indenrigsminister min og Manges fulde Tak for det foreliggende Lovforslag, der i Forening med den sig dertil sluttende og deraf afhængige Overenskomst imellem den slesvigiske Minister, Finantsministeren og Sir Peto, saaledes som det blev fremlagt af den høitærede Minister, tilfulde opfylder det Ønske, jeg i Sommeren 1859 havde den Ære som Formand og Ordfører for Deputerede fra Slesvig, Thyland og Thyen at udtale for hans Majestæt Kongen og den daværende Regjering, Ønsket nemlig om Fremlæggelse af Forslag til et Jernbanenet, der fastere skulde sammentnytte de enkelte Landsdele og saaledes tjene til at forøge deres Velstand og Velvære. Hvor ønskeligt et saadant Jernbanenets Tilsendthed i dette Dødsøjeblik vilde være, kan der vel neppe være to Meningen om, men selv om nærværende Lovudkastis Betimelighed troer jeg ikke, der kan være nogen Tvivl; thi deels kunne vi jo kun ved det befrie os for en for et langt mindre Gode betinget langt tungere Byrde, men tillige er der ved den foreløbige Overenskomst mellem Indenrigsministeren og Sir Peto taget Forbehold

om Arbejds og altsaa ogsaa Betalingens Udsættelse, uden at dog de gjensidig indgaaede Forpligtelser derved bortfalde. Forslaget, som det er kommet til os fra det andet Thing, kan jeg vistnok ikke give min Stemme, men jeg skal forbeholde mig at udtale mig desangaaende, til jeg seer de Forandringer, som det Udvalg, jeg haaber vil blive nedsat, i sin Betæntning vil anbefale til Sagens anden Behandling. Jeg skal derfor indskrænke mig til nu kun at udtale det Ønske, at der, for at deene for Landet saa vigtige Sag maa kunne fremmes og tilfres, maa blive fuld Samstemning imellem Regjeringen og Thingene inden den Tidsskrifts Udløb, ubover hvilken Sir Peto skal have erklæret at ville ansee sig løst fra enhver af ham indgaaet Forpligtelse.

Brocksborff: I det jeg ogsaa skal udtale min Tak til den høitærede Minister, der har saa store Fortjenester af Jernbaneanliggendet, som er saa vigtigt i Almindelighed, men især er det for de Provindser, der ere saa heldige at blive berørte af Banen, har jeg Intet at tilføie til, hvad den sidste ærede Taler sagde. Der er et Sted i § 8, hvori jeg nok kunde ønske en Forandring, men jeg skal ved denne Behandling ikke nærmere udtale mig herom, men forbeholde mig Ret dertil ved anden Behandling.

Tang: I det jeg reiser mig, maa jeg ogsaa frembære min Tak ligesom de ærede foregaaende Talere til den høitærede Minister, hvem vi skyldte, at Jernbanesagen staaer paa det Punkt, hvorpaa den nu staaer, for den Dygtighed og Udholdenhed, hvormed han har ført den over Grunde og Skjær. — Jeg anseer Sagen for at være af en overordentlig Betydning, saavel for Landet i Almindelighed som for de Landsdele, i Særdeleshed, som Jernbanen kommer til at berøre. Da jeg for henimod tyve Aar siden foer min første Miil paa en Jernbane, gif det strax op for mig, hvilken Betydning et saadant Communicationsmiddel havde, hvad det vilde sige, at de Stæder, der før havde ligget Dagoreiser fra hinanden, nu kom hinanden nær paa nogle Timer. Siden den Tid har Anerkjendelsen af Jernbaners Nødvendighed gjort

*) Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 1947 ff.